

lühidalt öeldes said nohust lahti. Tõepoolest, kui järele mõelda, siis kohtuvad need kassid ju “pärispäikesega” veel vähem kui meie – tubaste loomadena näevad nad päikesevalgust vaid aknast, seega pole ime, et nemadki ilmselgelt seda “võltspäikest” hinnata oskavad...

Kahjulik või kasulik?

Nüüd tuulan mööda Internetti ja püüan järele mõelda, millises koguses niisugune valgus inimestele ja teistele imetajatele (konkreetsetult siis koertele-kassidele) kasulik ja kas ning millises koguses kahjulik võiks olla.

Konkreetselt lambi kohta on tootja koduleheküljel öeldud, et selle valgus on ideaalne taimede fotosünteesiks ning et mõõdukas UVA-kiirgus tagab reptiilide füsioloogilise heaolu.

Inimesele on UVA – vähemalt siis, kui seda liiga palju on – kahjulik. Mõelgem solaariumilampidele, melanoomiohule jne.

Tugevaid infrapunalampe seevastu kasutatakse inimestel mõningate vaevuste raviks, kuid siis üksnes lühikest aega korraga – aga need on tugevad lambid.

Päriselt õues paistvas päikeses – kui see mõnikord harva paistma juhtub ja kui siis ise ka ikka samal ajal õues olema trehivad – on need komponendid aga samuti kõik olemas. Liigne päike on kahjulik, hoiatatakse üha enam. Aga liiga vähene päikesevalgus?

Reptiilidele ja taimedele on välja töötatud lambid, mille valgus nende jaoks optimaalne on – mille valgus aitab toaski luua neile optimaalse keskkonna.

Aga milline on optimaalne valgus inimese või üleüldse imetaja jaoks? Selles mõttes optimaalne, et tema tervisele kõige kasulik? Neid, kes pikki päevi tehisvalguses töötavad, on ju palju, seega oleks vaja teada, milline tehisvalgus neile sobivaim on. Ja ma ei pea siinkohal silmas valgustugevust, millest ju aeg-ajalt isegi kõneldakse.

Vaevalt mulle keegi neile küsimustele vastust anda oskab. Seega pole jätkuvalt teha muud, kui juhinduda sisetundest ning loota, et see liiga palju ei peta.

Arvan, et jätan selle kilpkonnalambi sinna laearmatuuri veel õige pikaks ajaks.

ANNELI SIHVART

KÄSITÖÖ

Taskutega aiapõll

PILLE HERMANN

Aiatöö läheb ladusamalt, kui kõik vajalik laduda põlletaskutesse.

Värvilised seemnepakid poeriiulil ahvatlevad. Mõned on isegi juba ostetud. Kes vähegi aiatööga kokku puutunud, teab, et kiirelt tegutsedes on hea, kui kõik vajalik on käepärast. Kuid mulle teadmata põhjusel kipuvad peenarde vahele kaduma töövahendid ja kindad, tuulehoog lennutab seemnepakke. Ja kõige tipuks peleta eemale kevadest lustlikku koera, kes viib väiksemaid töövahendeid endaga kaasa.

Kahjuks napib pükstel taskuid või on need liiga väikesed. Nii polegi palju vaja, et tekiks kaos, ja peas lendavad esimesed mõtted, et milleks see kõik, võiks ju lasta linnulaulul kõrva paitada ja köögiviljad poest osta, arvaku naabrid mida tahavad.

Aga ei, kes ikka on roheliste sõrmedega sündinud, see teeb oma peenrad, vaatamata kerkivatele takistustele. Nii otsustasin – sel aastal tuleb kevad teisiti.

Vanaema kingitud köögipõll on seisnud aastaid riulis, ei ole see ai-

Põlle taskud said kaunistuseks temaatilised aplikatsioonid.

Alumine taskurida on seemnepakkide tarvis.

danud minust usinalt keetvat ja küpsetavat perenaist kasvata-d. Seega otsustatud. Ömb-

lesin põllele ohtralt eri suurusega taskuid.

Kellel nii hästi ei lähe, et “toorik” juba olemas, saab põlle teha väga lihtsalt riskikükukujulisest kangatükist. Tuleb vaid võtta mõõdukas kangatükk. Tuleb vaid võtta mõõdukas kangatükk. Tuleb vaid võtta mõõdukas kangatükk. Tuleb vaid võtta mõõdukas kangatükk.

Traageldage taskud põlle külge, proovige ette, ja kui kõik klappib, õmmelge taskud põlle külge. Palistage põlle servad ning õmmelge viimasena paelad. Ja valmis ta ongi.

Ma kohe ootan sel aastal kevadet ja aiatöid!

PILLE HERMANN